

Ordføreren: Jeg havde næret det Haab, at den høitærede Indenrigsminister efter Omstændighederne vilde kunne finde sig nogenlunde tilfredsstillt ved den Ordning af Tilsynet, som er bragt i Forslag af Udvalget, og jeg er i alt Fald vis paa, at den høitærede Indenrigsminister i Betænkningen om dette Affnit af Loven vil finde et Udtryk af Udvalgets gode Villie til at komme Regeringsforslaget og den høitærede Indenrigsminister imøde. Udvalget erkjender nemlig fuldkomment, at det er nødvendigt, at et særligt Arbejdstilsyn oprettes, dels som en yderligere Garant for, at det stedlige Tilsyn, som af Sundhedspolitiet skal føres med Efterlevelsen af Lovens Bestemmelser, virkelig finder Sted, og fremfor Alt for, at Tilsynet kan benyttes til at tilveiebringe den Kundskab om Fabrikvirksomheden, om Arbejdsmaaden og om de øvrige med den store Industri i Forbindelse staaende Forhold, som dels vil være nødvendig til en videre Udvikling af Fabriklovgivningen, og som dels vistnok ogsaa vil være meget ønskelig for den eventuelle Arbejderkommission, som kan ventes nedsat til Behandling af Arbejder- og Arbejdsopgørgsmaalet. Udvalget har imidlertid troet, at det efter Lovens Omraade noget store Apparat, som er bragt i Forslag af den høitærede Regering som Tilsyn, noget kunde indskrænkes, og vi have troet, at der strax viste sig en Stemning mod at begynde med et saa stort Apparat. Efterat Lovens Omraade nu er blevet indskrænket ved Betagelsen af Udvalgets Ændringsforslag til § 1, er der maasse ogsaa mere Grund til at gjøre Afkald paa noget af det Omfang, hvori Arbejdstilsynet af Regeringen er foreslaaet. Udvalget lægger megen Vægt paa, at dette Tilsyn maatte faae en saadan Opgave, som man nærmere har betegnet ved Ændringsforslaget, og vi tro, uden naturligvis i denne Henseende at ville foregribe, hvad den høitærede Minister, hvem det jo er overladt nærmere at bestemme Forretningene for Arbejdstilsynet, vil foretage, at det vilde være gavnligt, om dette Arbejdstilsyn i Forening havde Ansvar, og at det nærmere indbyrdes ordnede, paa hvilken Maade det vilde udføre sit Hverv. I Lovforslaget er der foreslaaet en Direktør og et Antal Inspektører. Der er ikke i Lovforslaget bestemt, hvor mange Inspektører der skal ansættes. I Motiverne til Regeringsforslaget er det udtalt, at det er paataenkt at ansætte tre. Udvalget har imidlertid fundet det rigtigt at indskrænke Tallet til to og at fastslaa dette i Loven. Det er ingenlunde misfjendt af Udvalget, at der behøves en Ledelse af disse Forretninger, og at der altsaa vil blive skaffet Ministeriet et forøget Arbejde, et forøget Meelighed, og tillige vil der jo blive et Arbejde for det statistiske Bureau at gjøre. Men man har det Haab, at der ved den Bevilling, der i Øvrigt maatte søges til Ansættelse af Arbejdstilsynet, tillige vil kunne faas de i saa Henseende fornødne Midler,

uden at det derfor vil være nødvendigt udtryffeligt at udtale i Loven, at der skulde ansættes en Direktør. Jeg tror, at man maa tage noget Hensyn til den Stemning, som let vil fremkaldes imod Loven, naar den har disse Bestemmelser om et saa stort Apparat, som der er foreslaaet. Jeg erkjender tilfulde, at det er ikke det, man skal tage væsentligst Hensyn til, hvorledes Stemningen vil blive for eller imod, men jeg tror dog ikke, at man kan lade det ganske ude af Betragtning, og jeg vil derfor ønske, at den høitærede Minister maatte kunne slutte sig til det Ændringsforslag, som her er stillet. Naar Udvalget i Forening med denne Indskrænkning har tilladt sig at foreslaa, at Bestemmelserne om Tilsynet skulde sammenfattes i en § 13 foruden i § 14, saaledes at Lovforslagets §§ 13, 15 og 16 udgaa, da hænger det jo sammen med, at man ikke har troet at burde opretholde Forslaget om en Direktør, og at altsaa § 13 i saa Fald maatte forandres. Ændringsforslaget indeholder i Øvrigt netop det Samme som de tre Paragrafer med Undtagelse af den ene Bestemmelse, som indeholdes i § 16, at Arbejdsinspektørerne skulde forsynes med et Certifikat. Jeg tror nu ikke, at det behøver at staa i Loven, hvorledes Inspektørerne skulde legitimere sig, jeg tror i det Hele taget ikke, at der behøves saadan Forevisning af Certifikat; det er Noget, vi her i Landet ere meget mindre nøieregnende med end f. Ex. maaste i England. Naar en Mand, hvis Navn og Adresse staar opslaaet i Verktedene som Arbejdsinspektøren, kommer til en Fabrik og siger: Jeg er Arbejdsinspektør, saa er der vistnok ikke Noget, der vil drage i Tvivl, at han er den rette Mand. Vi pleie ikke at være saa nøieregnende med Sligt, men i alt Fald er det, synes jeg, en Bestemmelse, som ikke behøver at staa i Loven, hvorledes han skal legitimere sig. — Til § 17 er der ikke stillet noget Ændringsforslag; men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at det maasse vil være nødvendigt i § 17 at begrænse Forpligtelsen til at anmeldte, man har Børn i Arbejde, til de Steder, for hvilke Loven er anvendelig, og ikke give Paalæg til Alle og Enhver, som benytter Børn eller unge Menneffer til Arbejde, om at gjøre en saadan Anmeldelse. Det vilde, forekommer det mig, medføre en unødvendig Meelighed. Ligeledes skulde jeg ønske, at der havde staaet, at denne Anmeldelse ikke skulde tilstilles Tilsynet, men hellere Politimesteren, for at den af ham kunde tilstilles Tilsynet. Naar man tænker sig Forholdene ude paa Landet og omkring i Provinserne, er det noget vanskeligt og vidtløftigt at faae Folk til at sætte sig i Korrespondance med Tilsynet. Jeg tillader mig at gjøre opmærksom paa dette Punkt, idet jeg ganske henstiller, om den høitærede Indenrigsminister maasse vil gjøre en Bemærkning derom, for at det saa kan tages under Overveelse, hvorvidt man i denne Henseende vil foreslaa en Forandring i § 17 til